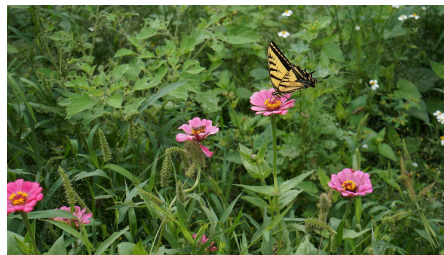

Dzień Dzikiej Flory, Fauny i Naturalnych Siedlisk

2015-09-19

19 września obchodzimy Dzień Dzikiej Fauny, Flory i Naturalnych Siedlisk. To ważne święto – szczególnie w czasach, gdy dla dzikiej przyrody, wypieranej przez człowieka i jego wciąż rosnące potrzeby, pozostaje coraz mniej miejsca. Rozrastające się miasta, drogi, przemysł, osiedla domków na przedmieściach, budowanych by ich mieszkańcom żyło się przyjemniej (bo bliżej natury), przekształcanie terenów rolniczych, regulowanie rzek, osuszanie obszarów podmokłych, masowa turystyka... Wszystko to sprawia że, kurczą się lub zanikają naturalne siedliska, a wraz z nimi zamieszkujące je gatunki roślin i zwierząt.

Dzika flora i fauna odgrywa pierwszorzędą rolę w utrzymaniu równowagi biologicznej, która stanowi naturalne dziedzictwo o wartości przyrodniczej, estetycznej, naukowej, kulturowej, rekreacyjnej, gospodarczej. Dlatego dzika przyroda powinna być zachowana by przekazać ją przyszłym pokoleniom.

W związku z tym, że liczebność wielu gatunków dzikiej fauny i flory ulega obecnie poważnemu zmniejszeniu, a niektórym z nich zagraża wyginięcie, Rada Europy w latach 70. ubiegłego wieku rozpoczęła negocjacje, które zakończyły się podpisaniem międzynarodowej umowy - Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, zwanej potocznie Konwencją Berneńską, 19 września 1979 r. w Bernie.

Gatunki oraz siedliska chronione są w ramach wciąż rozwijającej się sieci obszarów Natura 2000. Głównym celem funkcjonowania Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jest zachowanie określonych typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, które uważa się za cenne i zagrożone w skali całej Europy. Drugim jej celem jest ochrona różnorodności biologicznej.

Podstawą funkcjonowania programu są dwie unijne dyrektywy tzw.: Dyrektywa ptasia i Dyrektywa siedliskowa:

- Dyrektywa ptasia (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa - wcześniej Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa) - określa kryteria do wyznaczania ostoi dla gatunków ptaków zagrożonych wyginięciem;
- Dyrektywa siedliskowa (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory) - ustala zasady ochrony pozostałych gatunków zwierząt, a także roślin i siedlisk przyrodniczych oraz procedury ochrony obszarów szczególnie ważnych przyrodniczo.

Obecnie w Polsce sieć obszarów Natura 2000 zajmuje prawie 1/5 powierzchni lądowej. W jej skład wchodzi 845 obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (obszarów "siedliskowych" - przyszłych specjalnych obszarów ochrony siedlisk) oraz 4 proponowane obszary mające znaczenie dla Wspólnoty, wysłane do Komisji Europejskiej i oczekujące na jej akceptację, a także 145 obszarów specjalnej ochrony ptaków.